

Herdenkingsdag in Turkije – “De CIA heeft al eens een regering ten val gebracht in Turkije

Een jaar geleden – op 15 en 16 juli 2016 – probeerde het Turkse leger de regering Erdoğan ten val te brengen. Maar de putsch mislukte. Niet in de laatste plaats, omdat talrijke mensen de straat op gingen tegen het leger en voor president Erdoğan. Bij de poging van de putsch kwamen toen meer dan 300 mensen om het leven, meer dan de helft waren burgers.

Een jaar geleden – op 15 en 16 juli 2016 – probeerde het Turkse leger de regering Erdoğan ten val te brengen. Maar de putsch mislukte. Niet in de laatste plaats, omdat talrijke mensen de straat op gingen tegen het leger en voor president Erdoğan. Bij de poging van de putsch kwamen toen meer dan 300 mensen om het leven, meer dan de helft waren burgers.

Sinds de mislukte putsch gaat nu een ongekennde zuiveringscampagne door het land, waarvan de omvang zo groot is, dat zowel gevestigde als alternatieve media de vraag overwegen of de putsch op touw is gezet door de Turkse president Recep Tayyip Erdoğan zelf, om zijn machtspositie te verstevigen in het land.

Sinds de poging van de putsch werden volgens de toonaangevende media 150.000 staatsbedienden gearresteerd of ontslagen. De Turkse staat zou in het afgelopen jaar meer dan 900 instellingen, waaronder meer dan een dozijn universiteiten, hebben gesloten en onteigend.

Over de nauwkeurige achtergronden van deze ongekennde zuiveringscampagne kan alleen maar worden gespeculeerd: wilde de Turkse president zich daarmee beschermen tegen een reële ondermijning en gevaar voor het omverwerpen van de regering in eigen land of gaat het hem alleen om de bevestiging van zijn macht – misschien ook om beide? Feit is dat het Turkse volk meer dan ooit verdeeld is. Onlangs, op 9 juli, vond een grote en vreedzame demonstratie plaats van oppositiegroepen met meer dan 100.000 mensen. Enkele media spraken zelfs over 250.000 deelnemers. De grote demonstratie vormde de afsluiting van een zogenaamde “mars van de gerechtigheid”, die van de hoofdstad Ankara leidde tot Istanboel en aangevoerd werd door Kemal Kılıçdaroğlu, het hoofd van de grootste Turkse oppositiepartij CHP (Cumhuriyet Halk Partisi, in het Nederlands Republikeinse Volkspartij). De Duitse vrije journaliste Luise Sammann berichtte voor de Zwitserse radio SRF op 15 juli vanuit Istanboel, hoe de verdeeldheid in de bevolking merkbaar wordt in het dagelijkse leven. Over de maatschappelijke ontwrichting, die heeft plaatsgevonden sinds de poging tot putsch van een jaar geleden, zei Sammann letterlijk: “Wat ik altijd zo mooi of zo indrukwekkend vond aan de mensen in Turkije, was hun vriendelijkheid en dat zonder aanzien des persoons. Of men een rijke of een arme voor zich had of een rechts of links politiek denkende – er was zo'n vriendelijkheid hier, die steeds een heel sterke indruk op me heeft gemaakt. Dat is voor mij verloren gegaan in de laatste maanden door deze hele politieke aanwakking. De mensen zijn zozeer verdeeld dat vriendschappen eraan kapotgaan. Ik heb het ook beleefd in mijn eigen vriendenkring. Men kan gewoon niet meer bij elkaar gaan zitten. Mensen kunnen gewoon niet meer over voetbal praten, als de ene voor Erdoğan is en

de andere contra. Zij vinden geen thema's meer, omdat dat al het andere overschaduwet. Deze breuklijn gaat ook door families en door vriendenkringen. Het is jammer om te zien, hoe de mensen hier ondertussen vol wantrouwen zijn en vaak ook hard."

Tot zover de journaliste Luise Sammann.

Maar kan de maatschappelijke ontwrichting in Turkije echt alleen worden teruggebracht op de Turkse president? Het is bekend, dat Amerikaanse en daarvoor Britse globale strategen zich vanouds geheel gewijd hebben aan het "verdeel en heers principe", om hun globale militaire evenals economische overwicht veilig te stellen en verder uit te breiden. En wel doordat opkomende, concurrerende landen worden verzwakt en in chaos gestort. Zo gebeurde het bijvoorbeeld in Irak in 2003, waar vandaag nog rivaliserende groepen – soennieten, sjiieten, Koerden en terroristen zoals IS – elkaar wederzijds bestrijden.

Bijzonderheden vindt u in de volgende uitzendingen (www.kla.tv/7271 D; www.kla.tv/9724 D; www.kla.tv/9642 D). Kla.tv berichtte ook al in meerdere uitzendingen dat achter de mislukte putsch in Turkije verschillende aanwijzingen duiden op het signatuur van Amerikaanse globale strategen (www.kla.tv/8657 D; www.kla.tv/8673 D; www.kla.tv/8776 D).

De Zwitserse historicus en vredesonderzoeker Dr. Daniele Ganser geeft uitsluitel over deze vraag, of een van buitenaf gestuurde putsch in Turkije – bijvoorbeeld door de Amerikaanse buitenlandse geheime dienst CIA – überhaupt in aanmerking kan worden genomen. In een voordracht die hij op 3 juni 2017 hield aan de universiteit van Keulen, sprak hij erover, hoe de CIA in vroegere jaren Turkije ondermijnde en in 1980 de toenmalige regering ten val bracht. Volgens Ganser hebben veel mensen in Turkije deze gebeurtenissen van 1980 nog goed in herinnering. Daarom kunnen zij zich voorstellen dat bij de mislukte putsch van een jaar geleden opnieuw werd geprobeerd van buitenaf in te grijpen.

De meningen blijken duidelijk verdeeld als het gaat om president Recep Tayyip Erdoğan, zowel in eigen land als in de rest van de wereld. Maar uiteindelijk gaat het niet om "voor hem" of "tegen hem". Het gaat integendeel om de vraag of aan de hand van de kenmerken van een maatschappelijke ontwrichting en verdeeldheid – in dit geval in Turkije – de signatuur is te vinden van Amerikaanse globale strategen. Alleen zo kunnen onrusthaarden zoals in Turkije worden beoordeeld.

U ziet nu het deel van de voordracht van Dr. Daniele Ganser over de CIA-putsch in 1980.

Tekst van de voordracht van Daniele Ganser: CIA-putsch (1980) en diepe staat in Turkije
Er was een putsch in 1980 in Turkije, dat is nu al lang geleden, maar de Amerikanen waren betrokken bij deze putsch – en ik wilde gewoon ingaan op deze thematiek, hoewel zij heel gecompliceerd is, hoewel het zeer verwarrend is. Hier is het sleutelwoord "diepe staat" – gewoon om uw kennis een beetje bij te scherpen. Voor wie is dit sleutelwoord "diepe staat" volledig duidelijk? – kort een hand opsteken. Wie heeft dat nog nooit gehoord: "diepe staat"? OK, dat is de meerderheid. Dan zal ik dat een beetje uitleggen. Men spreekt ook van "parallele staat". Normaal hebt u als burger het gevoel dat u de kiezer bent (Zwitsers!!). U kiest een afgevaardigde, die vertegenwoordigt u en de afgevaardigde zit in het parlement en waakt over de uitvoerende macht, die handelt volgens de wetten van de politiek. Het probleem is echter, dat deze democratische structuren ten dele worden ondermijnd d.m.v. zogenaamde verborgen oorlogsvoering.

Er zijn verschillende onderzoekers die werken aan dit thema. Maar de diepe staat heeft bijvoorbeeld – gewoon als concreet voorbeeld – geprobeerd in Turkije leden te rekruteren van de geheime dienst. Dus de Amerikanen hebben geprobeerd de Turken daardoor te

controleren dat de Amerikaanse geheime dienst CIA de Turkse geheime dienst MIT – die heet MIT, niet zoals het “Massachusetts Institute for Technology” MIT, dat is niet hetzelfde, dat is een universiteit in Boston en dat andere is de Turkse geheime dienst MIT. En hier hebt u een medewerker, de plaatsvervangende directeur van het MIT – die heeft in de jaren 70 gezegd: “De CIA heeft een groep van minstens 20 personen die samenwerken met de MIT en die binnen de MIT mee tot de hoogste rangen worden gerekend. Een groot deel van ons personeel” - dus hij is Turk, hij is lid van de Turkse geheime dienst- “werd opgeleid door de CIA in het buitenland. Ook het hoofdkwartier van de MIT werd gebouwd door de CIA.” Dat wil zeggen het Amerikaanse imperium heeft de Turken altijd gewantrouwd, OK? En bij wijze van spreken, om Turkije in de NAVO aan de band te leiden – zoals een hond aan de lijn – heeft men in de Turkse geheime dienst topofficieren laten trainen door de CIA. Begrijpt u wat ik bedoel? Zo kan men een land controleren. Men ondermijnt natuurlijk de soevereiniteit in het doelland – moeten zij natuurlijk- omdat die anders doen wat zij willen. En dan, als zij de mensen die op de juiste plaatsen zitten controleren, kunnen zij de regering ten val brengen, doordat zij hun mensen activeren in de geheime dienst. Hetzelfde kan men doen in het leger. Iedere staat heeft zijn veiligheidsstructuur en de geheime dienst en het leger zijn gewoon de machtigste factoren - en deze twee factoren, als men die controleert, kan men een democratische structuur beïnvloeden.

In 1980 was er een putsch in Ankara – Ankara, zoals gezegd de hoofdstad van Turkije – deze putsch is allang weer vergeten. Ik heb het behandeld in mijn boek “NAVO geheime legers in Europa”, omdat de geheime legers van de NAVO gewoon een parallelle structuur waren – dat was toen mijn proefschrift – die gewoon hebben bestaan in Turkije, die hebben ook in Duitsland bestaan, ook in Zwitserland, in Frankrijk, in Spanje, in Noorwegen. Dat zijn parallelstructuren, waarvan de politici helemaal niets wisten. Het Zwitserse P26, dat was ons geheime leger, dat was niet bekend bij het parlement. En dat is eigenlijk niet toegestaan, nietwaar? In Duitsland wist ook niemand dat er een parallelle structuur is: “Stay behind”-structuren, Gladio-structuren – ze hebben dat niet onderzocht. Ze hebben gezegd: “ja dat willen we nu niet aan de grote klok hangen.” (Opmerking: “Stay behind” = “blijf achter-organisatie”, geheime verzetsorganisatie / Gladio = “kort zwaard”, schuilnaam voor een geheime paramilitaire eenheid in Italië)

Daarna, in 1980, heeft generaal Kenen Evren, door de putsch, de macht gegrepen in Turkije. Hij regeert gedurende de jaren tachtig, en het interessante is: daarvoor controleerde hij de contra-guerrilla en de contra-guerrilla is het Turkse Gladio. Dat is dus een speciale afdeling binnen het leger die in staat is onrusten te veroorzaken. Dat is de diepe staat. En de strategie van de spanning werd ingezet om Turkije in deze putsch te brengen. Ik wil u dat uitleggen. Men kan een samenleving leiden van een rustige, ontspannen toestand naar een gespannen toestand, door er geweld binnen te brengen. In dit geval: terreur en bloedbaden. Wie daar precies achter zit, is steeds moeilijk te ontdekken. Dan komt het leger tussenbeide om de veiligheid te herstellen. Ziet u de truc? Zij steken dus eerst vuur bij de burens aan, zij steken de wand in brand (dat is nu geen tip, doe dat niet!) en dan zeggen zij: Ik ben van de brandweer, ik help u, ik neem het huis voor mijn rekening. Dat is vanzelfsprekend ... niet?! Zij scheppen het probleem en presenteren zich als oplossing. Dat is diepe staat en dat is de strategie van de spanning. Men veroorzaakt de spanning zelf om de mensen te laten accepteren dat er iets moet gebeuren. Ik zeg niet dat alles wat er gebeurt, diepe staat is. Maar enkele dingen wel. En dat maakt het voor historici ongelooflijk moeilijk om te ontdekken wie aan de touwtjes trekt.

“De bloedbaden waren een provocatie van de MIT” [Ganser leest het citaat voor van een gerechtelijke getuige, dat is ingelast] – hier zegt men dat de Turkse geheime dienst de Turkse bevolking heeft aangevallen en bloedbaden heeft veroorzaakt. De mensen daar zeggen: “Neen, dat kan ik mij niet voorstellen! Dat is kort door de bocht. De geheime dienst wordt toch betaald om het volk te beschermen?” Dan zeg ik: ja dat is moeilijk, eigenlijk is dat het idee. Maar het kwam ook in Italië tot verkeerde werkingen, waar de geheime dienst is verwickeld in terreuraanslagen om de bevolking te choqueren. Ik weet dat dit voor velen een compleet gekke wereld is. Maar dat is de wereld van de verborgen oorlogvoering. U kunt het ook verdringen en zeggen: “Dat geloof ik niet.” Of u kunt het onderzoeken ... maar onderzoek het niet te lang. Het trekt u een beetje naar beneden. Dan gaat u beter in de natuur en ontspant u zich. Maar gewoon dat u het eens kort hebt gehoord: “Met de provocatie van de MIT en de CIA werd de basis gelegd voor de putsch van 12 september.” En dat heeft een getuige gezegd voor de rechtbank. Dat heb ik uit een Turkse publicatie, Kurtulus. Dus ik lees natuurlijk de Turkse documenten alleen in de Duitse vertaling. Maar er zijn relatief veel Turken die publiceren in het Duits, er zijn ook Koerden die publiceren in het Duits, men kan dat een beetje beter begrijpen. Dat is voor mij als Zwitsers historicus überhaupt de enige manier om de verborgen oorlogsvoering in Turkije te bekijken. En op de achtergrond had de CIA een man, Paul Henze, hoofdarchitect van de staatsgreep van 12 september 1980. Dat wil zeggen, de CIA is de Amerikaanse buitenlandse geheime dienst. Die heeft in verschillende landen regeringen ten val gebracht. Bijvoorbeeld 1953 in Iran, 1954 in Guatemala, 1973 in Chili. Dat mag men niet doen, dat is volledig verboden. Men mag niet in een ander land de regering ten val brengen. Waarom? Vanwege het verbod op geweld door de VN. Maar de mensen zien het niet, omdat het verborgen gaat.

En nu nog eens de vraag: Bij wie is het bekend dat de CIA in 1980 in Turkije de regering ten val heeft gebracht? [Enigen in het publiek steken de hand op] U ziet, dat is niet de meerderheid. Mag ik nog eens de stemmen tegen hebben, wie heeft dat nog nooit gehoord? [de meerderheid van het publiek steekt de hand op] U bent dus de geïnteresseerden, OK?! Nu moet u zien dat wij onder de geïnteresseerden al 10 procent hebben die weten dat de CIA de regering in Turkije ten val heeft gebracht, in 1980. Dat wil zeggen: als we vandaag spreken over beïnvloeding van Amerika in Turkije, zou dat basiskennis zijn, dat men weet: ‘OK die hebben dat al eens gedaan’. Dat is net zoals men weet dat Bayern München de competitie al eens heeft gewonnen. Men kan zich dan voorstellen dat zij hem nog eens zullen winnen. Zo is dat ongeveer. Degenen die het weten – en in Turkije is de tendens natuurlijk dat veel mensen weten dat er al werd ingegrepen – die kunnen zich voorstellen dat in deze putsch van onlangs, die mislukt is, weer werd geprobeerd van buitenaf te interveniëren

“Uw mensen hebben net een putsch gepleegd!”, zei Carter, Amerikaanse president in 1980, tegen Paul Henze die CIA-chef in Istanboel was. Istanboel of Ankara ik weet niet waar de CIA haar basis heeft in Turkije. Dus in ieder land heeft de CIA een bureau in de hoofdstad, in de Amerikaanse ambassade. En de CIA-medewerker wordt daar niet gemarkeerd als “putch-expert”, maar die is verborgen “attaché voor culturele aangelegenheden” of zo. En deze man, Paul Henze, werd dan natuurlijk weggehaald uit Ankara en dan heeft Carter tegen hem gezegd: “Hey, uw mensen hebben net een putsch gepleegd!”. En Henze heeft dan triomfantelijk tegen zijn CIA-collega’s in Washington gezegd: “Onze jongens hebben dat gedaan!, “Our boys have done it!” En dat is iets wat de mensen, die zich allang bezighouden met de politiek in Turkije, in ieder geval onthouden hebben. (09.35)

Ik heb het u al gezegd: dat druist in tegen het VN-verbod op geweld. Vanuit de context van

de NAVO is het te begrijpen dat de Amerikanen hebben gezegd: Nu moeten we in Turkije een generaal aan de macht brengen om het land te stabiliseren, opdat het mooi binnen de NAVO-lijnen loopt. Ziet u dat? En president Carter draagt de politieke verantwoordelijkheid voor deze staatsgreep, dat moeten we zien. Hij was namelijk tot 20 januari 1980 president en verklaarde later in zijn memoires: "Turkije bevond zich voor de beweging van 12 september met betrekking tot hun verdediging in een kritische situatie (dat betekent: binnen de NAVO heeft men Turkije niet meer vertrouwd). Na de interventie in Afghanistan (1979) en de val van de Iraanse monarchie (1979) was de stabilisering in Turkije een opluchting voor ons." Dus vanuit Amerikaans standpunt was het een opluchting, een beweging, en vanuit Turks standpunt was het een putsch.

Goed, dat wil zeggen dat er ook deze verdeeldheid is. Ik heb u al gewezen op de verdeeldheid Turken-Koerden. U vindt in Turkije ook de verdeeldheid tussen diepe staat of parallele staat en democratische staat. Gewoon dat u deze dingen uit elkaar kunt houden. De democratisch gecontroleerde staat functioneert zo, dat een regeringswissel alleen functioneert met een stemming en eerlijke verkiezingen. En de diepe staat functioneert zo dat de geheime dienst terreuraanslagen organiseert. De mensen zijn gechoqueerd, dan komt het leger, pleegt een putsch en zegt: "Wij zijn hier om jullie te helpen". Dus dat zijn weer complexe processen. Als u die begrijpt, is dat gewoon waardevol voor uw inzicht.

door dd.

Bronnen:

<http://www.srf.ch/news/international/im-kopftuch-gegen-die-panzer-die-neuen-heldinnen-der-tuerkei>
<https://www.srf.ch/play/radio/popupaudioplayer?id=51a95254-5f9f-4266-b1c8-9b32a154d342>
<https://www.youtube.com/watch?v=dvSrNjUorn4&t=2731s>

Dit zou u ook kunnen interesseren:

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail
verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klikt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: *Creative Commons-Licentie met naamgeving*

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden.
Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.